Rab’deki Kız Kardeşlerin Öğretmesi ve Önderlik Etmesi İçin Kutsal Kitap’tan 14 Neden

Terran Williams · Almanca sürüm, düzenleyen ve genişleten: Hans-Jörg Ronsdorf · Mart 2023 · Ekim 2026’da gözden geçirildi

Bu konu hâlâ hararetle tartışılıyor. Kadınların kilisede öğretemeyeceği ve önderlik edemeyeceği, bunun yalnızca erkeklere ayrılmış olduğu görüşüne “tamamlayıcılık” denir. Buna karşı, cinsiyete göre bir ayrım ya da kısıtlama yapmadan her ikisini de kadınlara tanıyan sözde “eşitlikçilik” durur. Her iki terim de 90'lı yıllarda ABD’deki evanjelik çevrelerde ortaya çıktı. “Tamamlayıcılık”[1] teriminin kastettiği, gerçi kadın ile erkeğin karşılıklı olarak birbirini tamamlamasıdır, ama aynı zamanda açıkça hiyerarşik bir tamamlamadır: Kadın, sözde bir yaratılış düzeni içinde erkeğe bağımlı kılınmıştır. Erkek önderlik eder, kadın izler. Aslında ancak eşit büyüklükte, eşit değerde, eşit güçte ya da aynı türde olan şeyler birbirini tamamlayabilir. Bir erkek ile (onun) karısı da özleri bakımından tam olarak böyledir – ama erkek ve kadın olmanın farklılığı içinde.

Eşitlikçilik de kavram olarak aynı ölçüde belirsizdir. Erkek ile kadını eşit haklara sahip ve önderlik etmekle ve öğretmekle görevlendirilmiş olarak görür. Ama bu görüş, terimin çağrıştırdığı gibi iki cinsiyeti “aynı” ya da farksız kılmaz. Bu ikinci görüş de, farklılıkları içinde birbirine destek olmak üzere birbiri için yaratılmış olan erkek ile kadının karşılıklı olarak birbirini tamamladığını görür.

Biz, en iyi “eşitlikçi tamamlayıcılık” diye adlandırılabilecek bir görüşü savunuyoruz: Erkek ile kadın, hiyerarşi ya da yetki farkı olmaksızın eşit haklarla birbirini tamamlar. (HJR)

Tamamlayıcı görüşteki pek çok dost – ki onlar hâlâ dostumuzdur ve dostumuz kalacaklardır – erkek yetkisi için öne sürülen “Kutsal Kitap’a dayalı” gerekçenin aslında artık inandırıcı biçimde temellendirilemediğinin farkında değil. Bu görüşün sürmesi; kuşkulu bir bilimsellik, kusurlu bir mantık ve Kutsal Kitap’ın ve Tanrı’nın desteğine sahip olmayan insan yapımı bir yapıyı ayakta tutan kurumların ve kişiliklerin gücünün sonucudur. Peki bu cesedi ayakta tutan nedir? (En azından şimdilik) gerçeğe karşı hâlâ üstün gelen, eğilip bükülmez bir kabile ya da grup düşüncesi duygusu.

İçtenlikle ve Tanrı korkusuyla yaşamak isteyen pek çok insan, kötü bir ilahiyatı izlemeye ve önderlik görevindeki kadınların dünyasal kültürün Kutsal Yazılar üzerindeki zaferi olduğuna inanmaya yöneltildi. Ama lütfen Kutsal Kitap’taki şu verilere dikkat edin:

1. Adem ile Havva farklı yaratılmış olsalar da Havva, Adem’in astı olarak değil, işlev bakımından ona denk bir karşılık olarak yaratıldı. Tamamlayıcılık, evet. Hiyerarşi, hayır. ***(burada – konuyu derinleştirmek için bağlantı, İngilizce; sonraki bağlantılar da öyle)***

2. Erkeklerin egemenlik sürmesi gerektiği varsayımı düşüşten sonra ortaya çıktı. Erkeğin kadın üzerindeki egemenliğine yol açan yaratılış değil, ilk insanların söz dinlemezliğiydi (Yaratılış 3:16). (İkna olmadınız mı? Ayrıntılar burada) ***Bu, sonraki ayetleri Tanrı erkek yetkisini adeta idealleştiriyormuş gibi yorumlamadan önce bizi durup düşünmeye sevk etmelidir.***

3. Tanrı Debora’yı kendi zamanında Tanrı halkının en yüksek sivil ve ruhsal önderi olarak atadı; öyle ki Debora en yüksek askeri komutan Barak’a buyruklar verdi (Hakimler 4 ve 5). Bu gerçek, 1 Timoteos 2:12'nin tamamlayıcı yorumunun üzerine gölge düşürür. burada

4. İsa, kadınların değer ve hizmet bakımından yüceltilmesinin öncüsüydü. Özellikle İsa'nın ilk Paskalya gününde Mecdelli Meryem'le karşılaşmasına ve onu görevlendirmesine dikkat edin. Şaşırtıcı biçimde İsa, tarihin en önemli gününe insanlar için bir ders işledi: Kız kardeşlerinizin ağzından çıkan Tanrı sözüne güvenin (Yuhanna 20:17-18). (burada ve burada) Ve hayır, İsa on iki erkek elçiyi bir "yaratılış ilkesi" ya da "yaratılış düzeni" nedeniyle seçmedi. Bunu, kurtuluş tarihinin bir geçiş evresiyle bağlantılı simgesel nedenlerle yaptı. (Bu kesin)

5. İhtiyarların nitelikleriyle ilgilenen tek yerler olan 1 Timoteos 3 ve Titus 1, doğru yorumlandıklarında kadınların ihtiyar olabilme olasılığını açık bırakır; bu, önde gelen tamamlayıcıların da artık kabul ettiği bir gerçektir. burada Galatyalılar 3:28 ("Mesih'te ne … ne de … vardır") her şeyi çözen bir yanıt ya da gerekçe değildir, ama Tanrı'nın Kutsal Yazılar'ın başka bir yerinde kadınların (ya da kölelerin ya da öteki ulusların) önderlik etmesini ya da öğretmesini açıkça yasakladığına inandığımızda, en azından bizi durup düşünmeye sevk etmelidir.

6. Yeni Antlaşma'da, ne kadın ne erkek, adı verilen bir kilise önderi ya da ihtiyarı olmasa da (belki Petrus dışında), kadınların kiliselere önderlik ettiğine ve öğrettiğine dair kanıtlar vardır. Priskila neredeyse kesin olarak Efes'teki kilisede, belki de başka kiliselerde bir önder ve öğretmendi. Ayrıntılar burada – ya da bu videoyu izleyin. Bu, 1 Timoteos 2:12'nin tamamlayıcı yorumuyla çelişir; tıpkı İsa'nın, öğrencilerinin (erkekler ve kadınlar) bütün insanlara öğretmesi gerektiğine ilişkin buyruğu (Matta 28:19-20) gibi. Dolayısıyla Priskila'nın hizmet ettiği kiliselerden birinde erkeklerin ve kadınların "bir öğretiş sözü" getirmesi (1 Korintliler 14:26) ve Tanrı'nın Priskila'yı bir sonraki kilisesinde, kilisenin gelecekteki büyük öğretmenlerinden biri olan Apollos'u eğitmek için kullanması (Elçilerin İşleri 18:26) hiç de şaşırtıcı değildir.

7. Yalnızca Priskila değil, evlerinin sahibi ya da sorumlusu olan başka kadınlar da evlerinde kiliseler kurdular ya da kiliselere ev sahipliği yaptılar; bunlardan bazılarının adı Yeni Antlaşma'da geçer. Bu, onların muhtemelen bu kiliselerin önderliği için de aday olduklarını gösterir. İkna olmadınız mı? Ayrıntılar burada

8. Adı geçen tek kadın öğretmen Priskila değildi. Fibi'ye büyük olasılıkla Pavlus tarafından, Pavlus'un "mektup ulağı" olarak Korint'ten Roma'ya getirdiği Romalılar mektubunu toplanmış Roma kilisesine açıklama görevi verildi (Romalılar 16:1-2). Kanıtları burada bulabilirsiniz.

9. Wayne Grudem'in durumun böyle olmadığı yönündeki savlarına karşın, Yeni Antlaşma kilisesindeki kadın peygamberler toplanmış kilisede bir tür öğretiş yapıyorlardı (1 Korintliler 14:26). burada (1. saat 7. dakikadan itibaren).

10. Bir önder ya da öğretmenden de etkili bir rol üstlenmiş bir kadın vardı. ***Bir kadın olan Yunya'nın, Barnabas ve Silas gibi önde gelen bir elçi olması çok büyük bir olasılıktır (Romalılar 16:7).*** Bu da 1 Timoteos 2:12'nin tamamlayıcı yorumuyla çelişir. Gerekçeleri ve olguları burada bulabilirsiniz.

11. ***Pavlus'un tartışmalı metinleri, doğru anlaşıldığında, şimdiye dek söylenenlerin hiçbirini çürütmez.*** 1 Korintliler 11:2-16 ve 14:34-35, doğru yorumlandığında, bütün kiliselerde kadın önderliğine ilişkin genel bir yasak oluşturmaz. Bu ayetler ne kadar tartışmalı olursa olsun, bunun kanıtları açıktır. 1 Korintliler 11 üzerine ayrıntılı inceleme burada, 1 Korintliler 14 üzerine burada.

12. 1 Timoteos 2:12-14 ilk bakışta, özellikle bazı çevirilerde, erkek yetkisinin genel olarak sabitlendiği izlenimini verebilir; ama "egemenlik sürmek" sözcüğünün, Grekçe ***authentein*** ("Kadının … erkek üzerinde *authentein* etmesine izin vermiyorum" ifadesinde), hem de edebi bağlamın ve durumsal

bağlamın (1 Timoteos'taki gibi) daha yakından incelenmesi, bunun neden yanlış bir yorum olduğunu gösterir. Kanonik bağlam da göz önünde tutulmalıdır: Özellikle Kutsal Kitap'taki pek çok kadın önder ve öğretmen böyle bir okumaya karşı tanıklık eder. (Kitabımın 7. bölümünden, authentein üzerine çalışmamdan bir alıntı. Ya da Bartlett'ın 1 Timoteos 2:12 üzerine önemli tamamlayıcı çalışmalara yönelik eleştirisinin ekteki özetini burada okuyun.)

13. Evlilikteki rol ne olacak? Yeni Antlaşma kocanın karısı üzerindeki yetkisini öğretiyor olsa bile, bu, önderlerin ve vaizlerin erkek olması gerektiği anlamına gelmez. ***Yeni Antlaşma'da evlilikle ilgili en uzun bölüm olan 1 Korintliler 7'de, karşılıklı boyun eğmenin ve uzlaşmanın evlilikteki kararlar için ölçü olduğu açıkça görülür.*** Garip bir biçimde bunun neredeyse hiç kimse farkında değil. burada Efesliler 5 ve 1 Petrus 3, doğru yorumlandığında, evlilikte kocanın tek yanlı yetkisini değil, karşılıklı boyun eğmeyi öğretir. (Bartlett'ın ve benim Winger'a yönelik eleştirimiz için bkz. Efesliler 5 ve 1 Petrus 3.)

14. Son ve çok önemli bir nokta: ***Kilisenin gelişmesi söz konusu olduğunda armağanlar cinsiyetten üstündür.*** Petrus için Pentikost, müjdeleme hizmetine ilişkin armağanların erkeklere ve kadınlara bol bol verildiği yeni bir çağın başlangıcıydı (Elçilerin İşleri 2:17-18). Kim çobanlık yapabilir, önderlik edebilir ya da öğretebilir? Kutsal Kitap'taki kadın önder ve vaiz örnekleri en iyi, Pavlus'un, cinsiyetten bağımsız olarak armağanların (ve bunlara uygun, Mesih'e benzeyen bir karakterin) kilisedeki hizmetin temeli olduğu yönündeki öğüdüyle açıklanabilir. Elçiye göre vaaz etme, önderlik etme ya da öğretme armağanına sahip olanlar bunu yapmalıdır. burada Kevin DeYoung TGC'deki makalesinde şunu soruyor: "Bir kadının çocuklara ve başka kadınlara öğretmesi, onun armağanlarını boşa harcamak mıdır?" Pavlus DeYoung'a (1 Korintliler 12:21-24'te) bunun armağanlı kadınları onursuz kıldığı ve onların hizmetine ihtiyaç duyan erkekleri yoksun bıraktığı yanıtını verir. ***Erkekler, kadın önderlerin ve öğretmenlerin hizmetini yalnızca kadın oldukları için reddederlerse, bu, bedenin bir üyesinin bir başka üyesine "Sana ihtiyacım yok" demesi gibidir.***

Şu sonuca varıyorum: Erkekler ve kadınlar, Tanrı tarafından farklı yaratılmış olsalar da işlev bakımından eşittirler. ***Bu, kültürün bir icadı değil, var olmuş, var olan ve gelecek olan Tanrı'nın Egemenliği'nin temel bir değeridir.***

Bu aynı zamanda işleyen bir değerdir – hem de harika bir biçimde. ***Karma cinsiyetli önderlik ve vaiz ekipleri ve birbirine boyun eğen eşler daha sağlıklı ve daha mutludur.*** Tersine, kiliselerde ve evliliklerde erkek yetkisi öğretisi bazı ruhsal sağlık krizlerine katkıda bulunmuş ve böylece pek çok kiliseyi ve evliliği gereksiz yere zarara uğratmıştır. ***Ayrıca armağanlı ve çağrılmış kadınları kısıtlamış ve kilisenin Mesih için verdiği tanıklığı zayıflatmıştır; özellikle de kadınların armağanlarını toplumun bütün öteki alanlarında kullanmalarına özgürlük tanıyan bir kültürde.***

Not: Başka bir şeye bakacak vaktiniz varsa, işte bir video: Bu videoda, ülkemdeki Assemblies of God kiliselerinden oluşan büyük bir grup benimle söyleşi yapıyor; bu kiliseler kitabımı okuduktan sonra hizmetteki kadınlar konusundaki öğretisel görüşlerini yenilediler. Gerçekten de söyleşiden sonra, ilk kez açıkça pek çok kadını önder olarak görevlendirdiklerini görme ayrıcalığına eriştim.

Terran Williams'a dayanarak; Almanca çeviri, onun izniyle düzenlenmiş ve genişletilmiştir: Hans-Jörg Ronsdorf, 22.03.2023

Tamamlayıcılık çoğu zaman yalnızca kadınlar onu desteklediği için işliyor. Hepimiz onu desteklemeyi bıraksaydık ne olurdu?

Notlar

1. ***Tamamlayıcılık (bütünleyicilik), bilgi kuramında (görünüşte) birbiriyle çelişen, birbirini dışlayan, birbirine indirgenemeyen, ama bir olguyu ya da durumu bütünüyle anlamak için karşılıklı olarak birbirini tamamlamaları gereken iki betimleme biçimini ya da deney düzeneğini ifade eden bir kavramdır.***

   Tamamlayıcı (komplement) nedir? Komplement (Latince *complementum* = “tamamlama”, “bütünleme [aracı]”) genel olarak başka bir şeyi tamamlayan bir şeyi ifade eder.

   “Tamamlayıcı” (*komplementär*) sözcüğü için en çok kullanılan eş anlamlılar şunlardır: bütünleyici, karşılıklı, resiprok.